

DEN *danske* **STJERNE**

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. **10**

OKTOBER 1959

108. årg.

INDHOLD

Fra missionens præsidentskab	347
Fuldkommenhed gennem lydighed ..	348
Den nye missionspræsident	353
Den vesttyske mission delt	354
Frelse for de døde	355
»Guds rige eller intet«	358
Månedens spørgsmål	360
Referater fra distriktskonference nr. 3	362
Indsat	364
Fra missionssekretæren	364
En glædens dag	366
Nyt initiativ i Sydøstjylland	367
Kvindelig hjælpeforening	371
Primary	373
Søndagsskolen	374
G. U. F.	376
Genealogisk forening	377
Kredslærernes budskab	378
Kredslærerindernes budskab	379

Forsidebilledet

Konference i Salt Lake City, Utah.

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8,50 i Danmark og \$2.00 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør
Mary Kaiser, redaktør

Fra missionens præsidentskab

Herren har givet os en befaling om, at vi skulle ære sabbaten og holde den hellig. Kirkens ledere har betonet, at vi ikke skulle gøre andre ting på denne dag end at yde vor hyldelse til den Allerhøjeste. Mange, mange folk i Kirken anerkender lederens råd og føler sig velsignet, fordi de har anerkendt og adlydt dette råd. Andre anerkender det ikke, og de driver måske sport om søndagen, professionel sport, som de får penge for, og de føler, at de har modtaget godtgørelse. Andre, som ser sig omkring, siger: »Se, denne mand arbejder om søndagen, og dog har han fremgang«.

Herren straffer ikke, og det er heller ikke altid, han belønner øjeblikkeligt, når folk holder hans befalinger. Gud kontrollerer vort liv, vejleder og velsigner os, men giver os vor handlefrihed. Vi kan leve vort liv i overensstemmelse med hans planer for os, eller vi kan på tåbelig vis forkorte eller begrænse dem. Men hvis alle de syge blev helbredt, og alle de retfærdige blev beskyttet og de onde tilintetgjort, ville hele Faderens værk være til ende. Hvis sorg og smerte og fuld straf øjeblikkelig fulgte, hvis man gjorde noget ondt, ville ingen gentage en misgerning. Hvis glæde, fred og belønning øjeblikkelig blev givet, når man havde gjort noget godt, ville der ikke findes noget ondt. Alle ville være gode, ikke på grund af, at det er rigtigt at gøre det gode, men på grund af belønningen. Der ville ikke være nogen styrkeprøve, ingen udvikling af karakteren eller kraften og ingen handlefrihed. Skulle alle vore bønner øjeblikkelig blive besvaret i henhold til vore egenkærlige ønsker og vor begrænsede forståelse, ville der være liden eller ingen lidelse, sorg og skuffelse og heller ingen dod. Og hvis der ikke var det, ville der heller ikke være nogen glæde, held, opstandelse, evigt liv eller Guddom.

Vi vidste, før vi blev født, at vi skulle komme til jorden for at få et legeme og få erfaringer, og at vi ville få glæder og sorger, smerte og trøst, velvære og vanskeligheder, sundhed og sygdom, held og skuffelser, og vi vidste også, at vi skulle dø. Vi anerkendte alle disse betingelser af et glad hjerte, ivrige efter at tage imod både det gunstige og det ugunstige. Vi var uden tvivl villige til at få et dødeligt legeme, selv om det var vanskabt. Vi tog ivrigt mod chancen for at komme her og arbejde, enten det skulle være en dag, et år eller et århundrede. Måske bekymrede vi os ikke så meget om, hvorvidt vi skulle dø af sygdom, ulykke eller alderdom. Vi var villige til at tage livet, som det kom, og som vi kunne organisere og kontrollere det, og dette uden klage eller urimelige krav. Sommetider synes vi, at vi gerne ville vide, hvad der ligger foran os. Nøgtern overvejelse får os tilbage til det at acceptere livet en dag ad gangen og lovprise og ære denne dag. Vort liv vil da blive mere fuldt og rigt.

Vi vil få fred og sikkerhed, hvis vi her på jorden i fuldt mål akcepterer livet, som det er. Hvis vi tager imod vore ledes råd, enten det er om overholdelse af sabbaten, om respekt og ærbødighed for Guddommen, om henvendelse til Ham i bøn, eller det er om at overholde befalingerne og tiendeloven eller Vis-

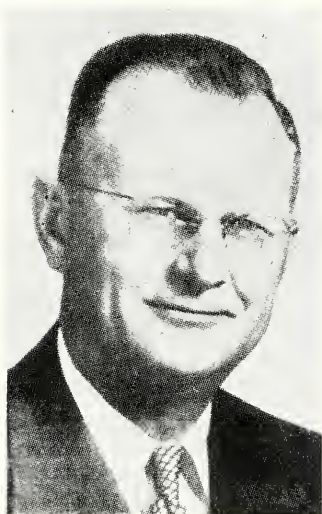
domsordet, kun med den tanke, at vi skal overholde det i dag, vil Herren velsigne os i morgen.

Vi må være helt klare over, at livet er godt, når vi kontrollerer og behersker os selv. Det er en af de største lejligheder, vi har, og det er et vidunderligt privilegium. Når vi har lært, at selv om problemer kommer til os, er Herrens ord sande, når vi lærer, at *den, som gør Herrens vilje, vil modtage sin belønning*, fred i dette liv og evigt liv i den kommende verden, så kan vi i sandhed møde skuffelserne hver dag og ikke altid vente at få øjeblikkeligt svar på vore bønner.

Holger P. Petersen, missionspræsident.

Fuldkommenhed gennem lydighed

At *Delbert L. Stapley* af *De Tolvs Råd*.

En vigtig pligt for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er at hjælpe medlemmerne til at opnå det fulde resultat af deres muligheder og kræfter. Dette vil give stor styrke til Kirken og bringe glæde og lykke til dens medlemmer.

Som sønner og døtre af Gud, skabt i hans billede og lignelse, og i besiddelse af, omend ufuldkomment, hans egenskaber og kendetegn, bør vi ikke desto mindre være inspireret til at fuldkommengøre os selv og blive ham lig. Den pligt, som hver af os derfor har, er at udvikle og forberede os til at blive en Evig Faders værdige børn.

Kirken skaffer os enhver lejlighed til at bruge vore gudgivne talenter, gaver og kræfter. Vi må imidlertid lære lydighed mod autoriteterne og at holde Guds bud.

Profeten Joseph Smith sagde om Frelseren, at Han kom ud for fristelser, men Han gav aldrig agt på dem. Og da Paulus skrev til hebræerne, sagde han, at Han på alle punkter blev fristet, ligesom vi bliver, og dog var Han uden synd. Frelseren gjorde sig selv fuldkommen gennem lydighed, og gennem lydighed blev Han ophavsmanden til evig frelse.

Der må fra vor side være villighed til at påtage os et ansvar i al trofasthed og hengivenhed; det gør det muligt for os at opnå vor guddommelige arv og velsignelser.

Herren sagde til Profeten Joseph Smith:

»..... Menneskene burde virke med iver for en god sag og gøre mange ting af egen fri vilje og udøve megen retfærdighed.

Thi kraften dertil har de i sig, hvorved de kan handle efter egen fri vilje. Og dersom menneskene gør det gode, skal de ingenlunde miste deres løn.« (*L. & P.* 58:27-28).

Retten til handlefrihed og eget valg tilhører os alle, men Gud holder os ansvarlige for vore personlige gerninger. Herren har sat profeter, apostle og lærere i sin Kirke for at fortolke og udpege vejen for sit folk og hele verden i åndelige og verdslige sager. Der findes sikkerhed ved at følge guddommeligt kaldet lederskab og råd. Disse ledes rettigheder og kræfter stammer fra Frelseren selv, og enhver kan spore sit præstedømme og myndighed gennem en ubrudt kæde til denne guddommelige kilde.

Noglerne til denne magt og myndighed ligger hos præsidenten for Kirkens Høje Præstedømme. Det er ikke givet noget andet menneske at repræsentere Gud her på jorden. Herren venter, at hans folk skal stå enigt og følge hans lederskab og ikke tillade sig selv at blive kastet hid og did af dem, der finder fejl eller påstår, de har fået åbenbaring, og lærer modsat det, som Gud har åbenbaret til sine udvalgte profeter.

De sidste dages hellige må passe på, at de ikke bliver overtalt af falske idéer og lærere. Der er nogle iblandt os, som griber et eller flere virkningsfulde principper, en sandhed eller en lov, og så forvrænger det efter deres eget ønske eller til deres egen fordel, indtil de bliver helt besat af dem. De er ikke tilfredse med at holde deres synspunkter for sig selv, men ønsker, med Satans opmuntring, at forlede andre til deres tænkemåde; de søger efter følgesvende og overtaler ikke blot dem, som er svage og lidet troende, men også mange af de trofaste bliver bedraget. På en eller anden måde glemmer de eller undlader at forstå, at denne Kirke ikke er bygget på eet princip, eller een lov, eller een sandhed, men det sande evangelium er bygget på mange principper, love og sandheder, og fuldstændig anerkendelse af og lydighed mod disse er nødvendig for at give os glæde, lykke, tilfredshed og evig herlighed.

Mange af disse folk lover højtideligt lydighed mod Kirken, og dog fjerner de sig fra Kirkens moder og opmuntrer andre til at gøre ligeså. De, som følger dem, bliver den ondes børn, mister deres tro og deres vidnesbyrd, og sådanne følgesvendes skæbne bliver, at de, hvis de ikke omvender sig, bliver udelukket fra Kirken.

Satan anvender alle metoder til at bedrage, ikke blot ikke-medlemmer af Kirken, men især også dem, der er medlemmer. Enhver af os må passe på, at vi ikke kommer ud af harmonien, at vi dagligt nyder Guds Helligånds vejledning i vort liv.

Herren har sagt:

»..... Og dagen kommer, da de, der ikke vil høre Herrens rost eller hans tjeneres rost, ej heller giver agt på profeternes eller apostlernes ord, skal udryddes af folket.

Thi de er afveget fra mine forordninger og har brudt min evige pagt.

De søger ikke Herren for at indføre hans retfærdighed, men enhver vandrer på sin egen vej og efter sin egen guds billede, hvis billede er i verdens lignelse, og hvis væsen er en afguds væsen, som bliver gammelt og skal forgå i Babylon, ja, Babylon den store, der skal falde.« (*L. & P. 1: 14-16*).

Enhver person, som går imod Kirken og siger, at brødrene er faldet eller er på en forkert vej eller lærer falske lærdomme, vil, med mindre han omvender sig, aldrig i dette liv eller i evigheden blive klar over det fulde omfang af sine muligheder og kræfter. Gud vil ikke tåle, at hans Kirke, der er oprettet for sidste gang i denne Tidernes Fyldes Uddeling, da en genoprettelse af alle ting skal fuldfores, bliver ledet af en falden profet eller af nogen anden, som han ikke ønsker.

Profeten Joseph Smith citerede i et brev til William W. Phelps afsnit 85 i Lære og Pagter, og idet han kommenterede »en stærk og mægtig mission«, sagde han:

»Nu, broder William, hvis det, jeg har sagt, er sandt, hvor omhyggelige burde da menneskene være med, hvad de gør i de sidste dage, for at de ikke skal afskæres i deres forventninger, og de, som tror, at de står, skal fal-

de, fordi de ikke holder Herrens befalinger.«

I *Deseret News* for 13. november 1905 kommenterede Præsident Joseph F. Smith og hans rådgivere denne udtalelse med følgende ord:

»Måske intet andet skriftsted i Herrens åbenbaringer i denne uddeling har givet anledning til så megen spekulation som dette..... Kristi og de Helliges Kirke er fuldstændigt organiseret, og den mand, som skal blive kaldet til at uddele de helliges arv til dem, vil blive valgt ved Herrens inspiration til de rette myndigheder i Kirken, kaldet og opretholdt i henhold til den orden, der er tilvejebragt for Kirkens styrelse.

Så længe denne Kirke findes på jorden - og vi har forsikring fra Herren om, at den vil blive på jorden for stedse - behøver de hellige ikke se på, at nogen af Guds kaldelser vil være uregelmæssige eller forkerte, eller at de skulle overse eller kuldkaste den tingenes orden, der er oprettet. De hellige bør erindre, at de lever i tidernes fyldes uddeling, hvor Kirken er oprettet på jorden i de sidste dage og for sidste gang, og at Guds Kirke er en ordenens og lovens Kirke, og at der ikke findes plads til anarki i den.«

Og så siger Præsident Joseph F. Smith i *Gospel Doctrine*:

»Hvis nogen mand i denne stilling (han taler om den, som holder noglerne til Kirkens høje præstedomme), skulle blive vantro, vil Gud fjerne ham fra hans plads. Jeg bevidner i Israels Guds navn, at han ikke vil tåle, at Kirkens overhoved, som han har

valgt til at stå i spidsen, skal overtræde hans løve og apostasere; i det øjeblik han følger en kurs, der til sin tid vil føre der-til, ville Gud tage ham bort. Hvorfor? Fordi det at tåle en ond mand i denne stilling, ville være at tillade grundvolden, som det nu var, at blive fordærvet, hvad der er noget, han aldrig vil tillade.» (*Gospel Doctrine*, pp. 44-45).

Profeten Joseph Smith fremsatte følgende vigtige udtalelse:

»Jeg vil give Dem en af nøglerne til rigets mysterium. Det er et evigt princip, som har eksisteret hos Gud fra al evighed: Den mand, som står op for at fordømme andre, finde fejl ved Kirken, og siger, at den er faret vild, medens han selv er retfærdig, vid forvist, at den mand er på vej til at apostasere; og hvis han ikke omvender sig, vil han apostasere, så sandt Gud lever.« (*Church History*, Vol. 3, p. 385).

I afsnit 121 i Lære og Pagter sagde Herren til Profeten:

»Forbandede er alle de, der opløfter deres hæl mod mine salvede, siger Herren, og som skriger, at de har syndet, når de ikke har syndet for mit åsyn, siger Herren, men har gjort det, som jeg har befalet dem, og som var ret for mine øjne.

Men de, som råber på overtrædelse, gør dette, fordi de selv er syndens tjenere og ulydighedens born.« (*L. & P. 121:16-17*).

Jeg vidner for Dem, mine brodre og søstre, at Deres ledere gør det, som er passende i Guds øjne. De har måske deres fejl og ufuldkommenheder, men når det angår deres hengivenhed mod deres høje kald i denne Kirke og

dette rige, er der ingen tvivl om, at de gør alt, hvad der står i deres magt for at fremme Kirkens interesser og Kirkens folks interesser. Og dette lederskab, mine brodre og søstre, må stå fast og lære os alle de sandheder, alle de principper og alle de love, som Gud har åbenbaret. Gud har ikke givet mennesket myndighed til at forandre sandheder, principper eller love. Hvis folk er ærlige, og ingen kan såvist være ærlig, med mindre han holder Guds befalinger, vil de vente, at deres ledere uden spidsfindigheder skal forsvare og lære Guds befalinger, som de er åbenbaret; ellers ville de ikke anerkende dem som ledere; de ville ikke følge dem, de ville ikke respektere dem, thi et sådant holdningsløst lederskab ville ikke være antageligt for Kirkens medlemmer.

Der er dem, der måske ville si-ge:

»..... Æd, drik og vær lystig, men frygt alligevel Gud, thi han vil retfærdiggøre dig, selv om du begår en lille synd, ja, lyv lidt, drag fordel af næstens ord og grav en grav for ham; der er intet ondt deri. Og gør alle disse ting, for i morgen skal vi dø; og dersom vi findes skyldige, vil Gud slå os med nogle få slag, og til sidst vil vi blive frelst i Guds rige.« (*2 Nephi 28:8*).

Mine brodre og søstre, ønsker vi at tilhøre den slags Kirke eller anerkende dem, som lærer os den slags lærdom? Er der håb, er der tilfredsstillelse i at følge sådanne lærdomme? I sandhed, Gud ville ikke rove fra retfærdigheden. De, som bryder hans lov, må lide straffen for den brudte lov. Her-

ren, har vi fået at vide, ser ikke på synd med den mindste grad af eftergivenhed. Hvis Gud ikke kan, kan vi så - og retfærdiggøre os selv eller andre for den slags ting?

Herren sagde til Profeten i afsnit 132 i Lære og Pagter:

»Thi alle, der ønsker en velsignelse af mine hænder, må overholde den lov, som blev givet for denne velsignelse, samt de vilkår, som blev bestemt, for verden grundlagdes.« (L. & P. 132:5).

Og de, som undlader at adlyde, udsætter sig for fristelse og ondskab. Satan er altid parat til at gribe enhver lejlighed til at bedrage og at lede folk i denne Kirke på afveje, for han kender Kirkens magt, dens bestemmelse og hensigt på jorden, og han vil gøre alt, hvad han kan, for at se, at værket ikke går fremad.

Derfor, mine brodre og søstre, er det nødvendigt, at vi er trofaste, det er nødvendigt, at vi støt-

ter vore ledere. Og når vi går til vor grenspræsident eller vor distriktspræsident for at få råd, så lad os tage imod deres råd, thi Gud vil lade os få fremgang, når vi følger deres lederskab, som er kaldet til at præsidere over os. Hvis vi derfor vil opnå det fulde resultat af vore muligheder og vore kræfter, må vi adlyde og følge deres lederskab og holde alle Guds befalinger. Hvis vi kan bevare evangeliets ånd, som er lys og sandhed, vil det ikke være alt for vanskeligt for os at adlyde og følge den ledelse, som Gud har kaldet og beskikket til at vejlede sit folk.

Må vor himmelske Fader velsigne os, give os den styrke, som vi behøver, bevare os sande mod troen og trofaste i vore pligter, beder jeg ydmygt i Jesu Kristi navn. Amen.

(Tale ved Generalkonferencen, 5. april 1952).

Den nye missionspræsident

Som meddelt i september nummeret, er broder *Levi B. Thorup* fra Fontana, Californien, blevet kaldet som missionspræsident for den danske mission.

Præsident Thorup vil ankomme til den danske mission i begyndelsen af november og vil være ledsaget af sin hustru, søster Florence Burgess Thorup, en søn, Jay Bryce Thorup, og en datter, Ronda Carolee Thorup.

Den nye missionspræsident har været meget aktiv indenfor Kirken. Efter sin mission i Danmark i årene 1929—32 arbejdede han i Salt Lake City, Utah, i G.U.F. og i Søndagsskolen og var præsident for Ældsternes Kvorum. Samtidig var han medlem af den komité, som organiserede den første Softball Liga for hele Kirken. Han var også fører på Tempelpladsen i otte år og var i seks år rådgiver i biskoprådet for

Parley's Ward. Derefter var han i Highland Stake's Hojråd, før han slog sig ned i Californien.

I Californien har han virket som medlem af hojrådet i San Bernardino Stav og som biskop for Fontana Ward, og er for øjeblikket rådgiver i stavens hojpræst-kvorum og underviser også i Kirkens seminarium.

Soster Thorup er datter af George H. og Bertha Rynearson Burgess, og er en talentfuld musiker, der har arbejdet som organist i en eller anden stavs- eller wards-organisation, lige siden hun var barn. Hun var organist i Parley's Ward i 11 år. Hun har været lærerinde i G.U.F. og Kvindelig Hjælpeforening, og har været medlem af bestyrelserne for San Bernardino Stavs G.U.F. og Kvindelig Hjælpeforening, og har været præsidentinde for G.U.F. i wardet.

Foruden sin aktivitet i Kirken underviser søster Thorup i klaverspil og er medlem af og tidligere bestyrelsesmedlem i San Bernardino afdelingen af Musiklærernes Forbund i Californien.

Præsident og søster Thorup blev viet i Salt Lake Templet i 1936. Foruden den søn og datter, som rejser med til Danmark, har de endnu en søn, Lee Burgess Thorup, som for øjeblikket er missionær i Central-Amerika.

Præsident Thorup er født den 2. marts 1909 i Salt Lake City, Utah, som søn af John T. og Andrea Berg Thorup, der begge kom fra Danmark, hvor de var blevet omvendt til Kirken. Han fik sin uddannelse i skoler i Salt Lake City og i West High og Utah Universitetet. Medens han boede i Salt Lake City, var præsident Thorup ejendomsmægler og arbejder for øjeblikket som ejendoms- og investeringsrådgiver for Connecticut Almindelige Livsforsikringselskab.

Den Vesttyske Mission delt

Det Første Præsidentskab meddeler, at der under navnet Den Sydtyenske Mission er blevet oprettet en ny, selvstændig mission i den sydlige del af Den Vesttyske Mission. Den nye mission omfatter hovedsagelig områderne Bayern, Baden-Württemberg og en del af Saarlandet. Sædet for den nye mission er Stuttgart.

Som den første missionspræsident i den nye mission er kaldet ældste John A. Buehner.

Den Sydtyenske Mission er den tredie mission på tysk jord. De andre missioner er Den Vesttyske Mission med sæde i Frankfurt am Main og Den Nordtyske Mission med sæde i Berlin-Dahlem. Sammen med Den Schweizisk-Østrigske Mission giver det ialt fire tysktalende missioner.

(Fra DER STERN).

Frøelse for de døde

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd.

Et af evangeliets mest strålende principper er frelse for de døde, som døde på en tid og et sted, hvor de ikke havde nogen lejlighed til at lære evangeliet. Bibelen fortæller os, at vor Evige Fader er retfærdig og barmhjertig mod sine børn. Da Frelseren var på jorden, græd han over Jerusalems indbyggere og sagde:

»Jerusalem, Jerusalem! du, som ihjelslår profeterne og stener dem, der er sendt til dig! hvor ofte har jeg ikke villet samle dine børn, som honen samler kyllingerne under sine vinger! og I ville ikke.«

Med så omme følelser selv overfor sine fjender, ville han så ikke være lige så bekymret for de skarer, som kom ind i denne verden

og forlod den uden nogensinde at have lært, at Jesus er deres Frelser? Ville han fremsætte en plan, som ville udelukke dem fra hans retfærdighed og barmhjertighed? Ville han domme dem til en endelos forbliven på et pinefuldt sted, blot fordi de havde været så uheldige at have levet på en tid og et sted, hvor hans navn og barmhjertighed aldrig var kommet? Og dog, så frygtelig som denne tanke er, er det ganske almindeligt, at folk overalt i den kristne verden tror det. Denne næsten universelle tanke er klart udtrykt i Dantes *Helvede*. Historien er, at Virgil, den gamle romerske digter, er Dantes forer gennem de forskellige riger i helvede. I Limbus-riget, »Den Første Kreds«, skriver Dante:

*Der lod i den, som lyttende jeg hørte,
ej nogen gråd, men kun af sukke svare
den evige luft stærkt skælvende sig rørte.*

*Det kom deraf, at disse sjæle vare
fordomt til sorg, men uden pinsels kvide;
der sunked mænd og børn og kvinders skave.*

*Min mester mæled: »Vil du ikke vide,
hvad det for ånder er, til hvem du lytter?
Jeg vil, du høre skal, før frem vi skride,*

*de skyldfri er, men deres retfærd nytter
dem ej, fordi de fattes dåbens vande,
indgaugen til den tro, som dig beskytter.*

*Og leved de før Christi lys det sande,
har de ej dyrket Gud med skyldig ære;
jeg hører selv til dem i disse launde.*

*For sådan mangel nu vor dom vi bære,
og ej for anden skyld; til bod Gud kræved,
at længsel uden håb skal os fortære.»*

(Fra Dantes *Guddommelige Komædie*, oversat til dansk
af Chr. K. F. Molbech).

Så tager foreren Dante med til de lidende sjæle i helvede, og der beskrives de midt i den frygteligste tortur. Selv om de nuværende lærdomme på mange måder har modereret denne grufulde scene, er den læresætning dog fremherskende, at alle, som ikke har bekendt sig til Herren, for stedse er fortabt og afskåret fra vor barmhjertige Forlosers nåde. Det dogme, at selv små uskyldige børn aldrig kan se vor Forlosers åsyn, læres stadig.

Var det ikke på tide, at himlene åbnedes og den fuldkomne frelsens plan skulle genoprettes? - en frelse, der når ud over graven og til sidst vil komme til alle dem, der er døde, lige fra begyndelsen til tidernes ende, men har været så uheldige at have levet på en tid og et sted, hvor Kristi navn ikke nåede hen, og hvor evangeliets enkle frelsens principper ikke fandtes. I sandhed, vor himmelske Fader elsker sine børn og ønsker at frelse og ophøje alle, som er villige til at forblive i hans evangelium, enten de er levende eller de er døde. Alle ting må imidlertid gores i deres rette orden. Der må være absolut lydighed mod hans plan, men hans nåde når ud til hver eneste sjæl, som er villig til at forblive i ly-

set, enten han er levende eller han er død.

Det var i denne hensigt, at Elias kom og genoprettede beseglingsmagten og vendte fædrenes hjerter til deres børn, og bornenes hjerter til deres fædre, idet han gjorde det muligt for os, bornene, at blive frelsere for vore døde, som døde uden kendskab til evangeliet. Profeten Joseph Smith har skrevet, idet han taler om den fremherskende mening i verden:

»De kristne nationers stilling efter døden er et emne, som har kaldt alle filosofers og teologers visdom og talent frem; og det er en mening, som almindeligvis antages, at menneskets skæbne er uoprettelig fastsat ved dets død, og at det bliver enten uendeligt lykkeligt eller uendeligt ulykkeligt - at hvis et menneske dør uden kundskab om Gud, må han være evigt fordømt uden nogen lindring i sin straf, lettelse af sin pine eller det ringeste håb om befrielse, medens endelose århundreder ruller fremad. Hvor ortodoks dette princip end må være, så finder vi, at det er i strid med den Helligånds vidnesbyrd; thi vor Frelser siger, at al slags synd og bespottelse skal blive tilgivet mennesket, men synd mod den

Helligånd skal ikke tilgives, hverken i *denne verden* eller i *den kommende verden*, hvad der øjensynligt viser, at der er synder, som kan tilgives i *den kommende verden*, skønt bespottelse mod den Helligånd ikke kan tilgives .....« (*Times and Seasons*, Vol. 3:759-761).

Siden Elias's komme har det genealogiske undersøgelsesarbejde fået tag i folk i landene overalt på jorden. Børnene vender sig til deres fædre og søger deres genealogiske optegnelser, som en forberedelse til at få det nødvendige arbejde udført for dem i templet, hvorved de døde, som døde uden kundskab om evangeliet, er i

stand til at modtage frelsens velsignelser gennem de ordinancer, der bliver udført ved stedfortrædere. Endvidere er det børnenes *pligt* at sørge for, at optegnelserne bliver eftersøgt og samlet som forberedelse til udførelsen af de ordinancer, der udføres ved stedfortræder for de værdige døde.

Profeten har ikke ladet os være i tvivl om vigtigheden af dette arbejde:

»*Det største ansvar, som Gud har pålagt os her i verden, er at søge efter vore døde.*« (Profeten Joseph Smiths Lærdomme, side 430).

(Fra »*Millennial Star*,
August 1959).

*„Guds rige
eller intet”*

Af Præsident David O. McKay.

Lige over talerstolen i det mødehus, hvor jeg som dreng overværede søndagsskolen, var der trykt følgende sætning med hvad jeg tror var guldbogstaver: »Guds rige eller intet«. Denne sætning gjorde indtryk på mig som barn mange år, for jeg forstod dens virkelige betydning.

Jeg syntes at være klar over på det tidlige tidspunkt, at der ikke findes nogen anden kirke eller organisation, som nærmer sig det fuldkomne, eller ejer den guddommelighed, som karakteriserer Jesu Kristi Kirke. Som barn følte jeg instinktmæssigt dette; som ung blev jeg fuldstændig overbevist om det, og i dag skatter jeg det som en fast overbevisning i min sjæl.

En anden sandhed, som jeg har næret fra barndommen, er, at Gud er et personligt væsen og virkelig er vor Fader, som vi kan nærme os i bøn og modtage svar herpå. Jeg værner som en af de kæreste erfaringer i livet den kundskab, at Gud hører troens bøn. Det er rigtigt, at svaret måske ikke kommer så direkte eller på den tid eller den måde, som vi venter det; men det kommer, og på en tid og en måde, som er bedst for det menneskes interesser, som opsender bonnen.

Ved mere end een lejlighed har jeg modtaget direkte og øjeblikkelige forsikringer om, at min bøn var hørt. I eet tilfælde især kom svaret så tydeligt, som om min Fader stod ved min side og udtalte or-

dene. Disse oplevelser er en del af mit væsen og må blive der, så længe erindringen og intelligensen varer. De har lært mig, at »Himlen er aldrig døv, undtagen når menneskets hjerte er stumt.«

Lige så virkelig og lige så nær synes mig verdens Frelser. Han er Gud levendegjort i kødet, og jeg ved, at »der er ikke under himmelen givet mennesket noget andet navn, hvorved vi kan frelses.« (*Ap. Gern. 4:12*).

Jeg har et blivende vidnesbyrd om, at Faderen og Sønnen viste sig for Profeten Joseph Smith og gennem ham åbenbarede Jesu Kristi evangelium, som i sandhed er »Guds kraft til frelse«. Jeg ved også, at kundskab om evangeliets sandhed kun kan opnås gennem lydighed mod dets principper. Med andre ord, den bedste måde til at kende sandheden af et princip er at efterleve det. Således er vejen afmærket af Frelseren, da han sagde: »Hvis nogen vil gøre hans vilje, skal han erfare, om læren er fra Gud, eller jeg taler af mit eget.« (*Johs. 7:17*).

Guddommeligheden af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige vises i dens organisation såvelsom i dens lærdomme. Guddom, broderskab, tjenestegering — disse tre vejledende principper i Kristi liv gennemtrænger al vor aktivitet i Kirken.

Jeg elsker arbejdet. Jeg elsker medlemmerne af denne Kirke og de brødre, General-autoriteterne, som står i spidsen, thi det er trofaste og sande mænd, som udfører deres mange pligter under den Almægtiges inspiration.

Herren ikke blot vejleder sin Kirke, men han hersker over nationernes skæbne, som forberedelse til, at evangeliet skal prædikes for »alle folkeslag og stammer og tungemål og folk.« (*L. & P. 133:37*). Frygtelige, som tilstandene i verden er i dag, er vi dog forvissede om, at ud af det altsammen vil der komme bedre lejligheder for de hæderlige mænd og kvinder i verden til at høre »Glade tidender med stor glæde«, som det atter er blevet forkyndt i denne, den sidste og største af alle uddelinger. Ud af mørket vil komme den længe ventede dags gry, da »fred og god vilje« vil herske over hele jorden.

På Kirkens funktionærer og medlemmer hviler det ansvar at forkynde det sande fredens evangelium til menneskeheden. Jeg beder, at vi må være dette ansvar voksent.

David O. McKay

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for *De Tolv Apostles Råd*.

»Hvorfor blev Jesus levende igen?«

Spørgsmål:

Jeg underviser i Primaryklassen i vor gren. Da jeg fortalte historien om opstandelsen, spurgte et af bornene: »Hvorfor blev Jesus levende igen?« Det eneste svar, jeg kunne give, var, at han var så god, at han absolut ikke kunne blive ved med at være død. Jeg har læst skriftstederne om korsfæstelsen, men jeg synes ikke at kunne finde den fulde grund til, at hans død var nødvendig, og hvorfor han havde magt over døden. Vil De ikke forklare mig dette ud fra skriften?

Svar:

Jesu Kristi død og opstandelse udgør selve grundvolden for frelsesplanen. Det er den mest fundamentale af alle lærdomme i skriften. Det er nødvendigt, at ethvert medlem af Kirken har en fuldkommen forståelse af grunden til, at Jesus kom til verden og af naturen af hans mission. Ansvar for denne undervisning hviler først og fremmest på forældrene, men det er også nødvendigt, at den gives i vore hjælpeorganisationer såvelsom i præstedømmets klasser.

Frelsesplanen blev forberedt, før jordens grundvold blev lagt. Vi var dengang vor Evige Faders åndelige born. I forløbet af vor fremadskriden var det nødvendigt, at vi fik det privilegium at komme her til jorden og her modtage vore legemer af kod og ben og gå gennem denne dødelighedsperiode, hvor vi er underkastet alle de forhold, vi finder i dette liv: glæder og sorger, lykke og smerte, og at blive prøvet og fristet for at se, om vi ville være sande mod vor Evige Fader og holde hans befalinger, når vi ikke var i hans nærhed, således som vi overholdt dem, da vi var ånder og levede i hans nærhed. Denne jord er en provestand, eller et sted, som er beredt til, at vi kan blive prøvet og få det privilegium at vandre ved tro, så vi kan blive værdige til at vende tilbage til vor Fader for at dvæle i hans nærhed og blive hans evige sønner og dotre.

Den store ære at komme hertil og blive de første forældre af alle mennesker, blev givet til Adam og Eva. De blev af Faderen anbragt i Edens Have, hvor der ikke fandtes nogen død. Adam og

Eva kunne i den tilstand, de var, have levet for stedse, hvis de ikke havde brudt en lov, men de ville have levet alene og ville ikke have haft børn. (Se *2 Nephi 2:22-25; Moses 5:11*). Herren sagde til dem, at de kunne spise af frugterne af hvert træ i haven med undtagelse af frugten fra »træet til kundskab om ondt og godt«, og hvis de spiste af frugten, ville de visselig dø. Satan fristede dem, og de spiste frugten og brod denne befaling. Da de gjorde dette, kom der en forandring over deres legemer, og de blev underkastet døden, som Herren havde sagt, og de blev drevet ud af haven. Efter at de var drevet ud, blev der født dem børn, og de er blevet spredt ud over hele jorden. Alle børnene arvede døden fra deres første forældre, så vi må alle dø, som vore forfædre har gjort det for os. Dette gjorde det nødvendigt, at der blev gjort noget for at forløse os fra døden og give os livet igen, hvor der ikke vil være nogen død, for Adams og Evas overtrædelse fik os alle til at blive underkastet Satans magt efter døden. Herren har fortalt os gennem sine profeter, at hvis der ikke blev skaffet udvej til at gengive livet, ville vore ånder blive underkastet Satan for evigt, og han ville have regeret over os, medens vore legemer ville have hvilet i graven for stedse. Både retfærdighed og barmhjertighed krævede, at denne brudte lov, som bragte døden, kunne blive helet igen for at bekæmpe Satan og bringe os tilbage for at modtage vor Evige Faders nåde.

Det middel, der blev skaffet for vor forløsning, blev forberedt i

frelsesplanen, før Adam og Eva blev sendt ned til jorden, og Jesus Kristus tilbød frivilligt at komme og forløse os for denne overtrædelse og således vinde sejr over djævelen. Derfor kaldes han »Guds Lam«, som blev valgt til at blive slagtet »fra verdens grundlæggelse«. (Se *Åbenb. 13:8; 1. Peter 1:19*). Den eneste måde denne forsoning kunne udføres på, var, at Jesus, som var valgt til at betale gælden til retfærdighed og nåde og forløse os fra Satans greb, kom ind i verden med magt over døden, thi ingen, som var under dødens lænker, kunne betale gælden og gengive os livet for evigt. Jesus er den eneste person, som nogensinde er kommet til denne verden, der havde magt over døden, og da han havde denne store magt, kunne han, ved at udgyde sit blod på korset, forløse os og få opstandelsens magt. Efter at han kom frem fra graven, havde han al magt til at kalde enhver anden person frem fra graven. Og efter at han var kommet frem, åbnede han, på trediedagen efter sin korsfæstelse, gravene for de retfærdige hellige, som havde levet fra Adams dage og indtil tiden for hans korsfæstelse.

Han havde forkyndt til Martha, at han var opstandelsen og livet (se *Johs. 11:25-26*), og dette lærte han sine disciple. Jakob, Nephis broder, har givet os en meget klar forståelse af Jesu Kristi mission og hvorledes han kom til verden for at forløse os fra døden og fra Satan. Dette findes i *2 Nephi, kapitel 9*, som alle, der tænker over, hvad her er skrevet, burde læse omhyggeligt. Han forklarer, hvorledes vi ville have været djæve-

lens engle uden Jesu Kristi død og opstandelse, og nu er vi, på grund af vor himmelske Faders og hans elskede Sons, Jesu Kristi nåde, sluppet ud af dette store uhyre greb.

Nogle få ord, der viser, hvorledes det var muligt for Jesus Kristus at komme og forløse os, er nødvendige her på dette sted. Jesus havde ingen fader i kodet, det vil sige en, som var dødelig og underkastet døden. Vor Evige Fader, til hvem vi beder, er Fader til Jesu Kristi legeme, og fra sin Fader arvede han livet, og døden var altid underkastet ham. Han havde magt til at nedlægge sit liv, fordi han var Son af Maria, der var dødelig ligesom vi, og han havde magt til at tage livet op igen, thi denne magt var i ham. I sine lærdomme til jøderne og til sine disciple fortalte han dem ofte om sin magt og sin mis-

sion. Ved en bestemt lejlighed sagde han:

»Thi ligesom Faderen har liv i sig selv, således har han også givet Sonnen at have liv i sig selv.

Op og han har givet ham magt til at holde dom, fordi han er Menneskesøn (Gud)«. (*Johs. 5:26-27*).

»Derfor elsker Faderen mig, fordi jeg sætter mit liv til, for at tage det igen.

Ingen tager det fra mig, men jeg sætter det til af mig selv. Jeg har magt til at sætte det til, og jeg har magt til at tage det igen. Dette bud fik jeg af min Fader.« (*Johs. 10:17-18*).

Jeg håber, jeg har gjort denne sag klar for alle lærere og lærerinder for Primary børn, for at de må have den korrekte forståelse af dogmet om opstandelsen, og hvorledes vi blev forløst gennem udgydelsen af Jesu Kristi blod.

Joseph Fielding Smith.

Referater fra

D I S T R I K T S

konference nr. 3

Aalborg distrikt 29. og 30. aug.

»Du skal elske Herren med hele dit hjerte og med hele din sjæl og med hele dit sind, og du skal tjene Ham i Jesu Kristi navn«. Således lyder den befaling, som Joseph Smith modtog fra Gud, og da det sidste konferencemøde var forbi, var der mange af Kirkens medlemmer og venner, som

var glade for den lejlighed og den kundskab, som de havde fået til, at de kan tjene Ham på aktiv måde.

Under ledelse af distriktspræsident, ældste John Jorgensen, begyndte konferencen lørdag aften med en koncert af Aalborg grens sangkor. Ældste Maylen Bennett, som er dirigent, havde valgt nog-

le af Kirkens smukkeste sange til koret. En solo af søster Karna Bredegaard Jensen og en klaver-solo af søster Kamma Reinau var blot to af de mange højdepunkter, der gjorde aftenen til en stor succes.

Den næste morgen fik brødrene i præstedømmets møde at vide om den store fremgang, vi har haft her i Danmark. I de sidste seks år er der bygget eller købt ti nye kirkebygninger. Missionspræsident Holger P. Petersen formandede de tilstedeværende til at berede sig til den dag, da der skal være »stave« her i Danmark. »Kirken er ikke længere en baggårds-kirke«, sagde han. »Når vi bygger de nye kirkebygninger, skal vi kun bygge på de bedste byggegrunde. Hele landskabet vil blive præget af bygnings stil.«

Sondagsskolen var et meget opbyggende møde. Vi hørte fra broder Carl Rasmussen, Læso, søster Christensen fra Frederikshavn, søster Karen Larsen fra Skive og Jette Olesen og Birgit Stricker fra Aalborg. Blandt de gode talere var også søster Else Larsen og søster Edel Jacobsen fra Frederikshavn; søster Larsen har været medlem i knap en måned, og søster Jacobsen har været medlem i 57 år. Begge stod op og takkede deres himmelske Fader for de velsignelser, de har fået fra Ham, og bar kraftigt deres vidnesbyrd om Kirkens sandhed. Børnene fra Skive tog også del i programmet.

De sang to sange, og Skive grens sangkor sang bagefter.

Om eftermiddagen havde folk endnu mere travlt, for der var ikke alene funktionærmøde under ledelse af Hovedbestyrelserne fra København, men også et dåbsmøde, hvor tre nye søskende blev døbt.

Aftenmodet var som sædvanlig en vidunderlig afslutning på de inspirerende dage, vi havde haft sammen. Det var under dette møde, at medlemmerne fik officielt at vide, at det ikke alene var 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Elray L. Pedersen, som skulle afløses, men at også missionspræsident og søster Holger P. Petersen afløses, så snart den nye præsident kommer. Både præsident og søster Petersen takkede medlemmerne for deres venlighed og trofasthed. Søster Petersen udtrykte sin taknemmelighed for den tid, hun havde tilbragt blandt det danske folk. Præsident Petersen formandede medlemmerne til at fortælle andre om Kirken og mindede om den glæde, man kan opnå ved at adlyde dens love og ordinancer. Konferencen sluttede med den alt for hyppige »Gud vær' med dig, til vi ses igen«.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident, ældste John Jorgensen.

INDSAT

Den 31. august blev ældste *Jan F. Peterson* kaldet som 2. rådgiver i den danske missions præsidentskab og beskikket af missionspræsident Holger P. Petersen. Ældste Peterson afløser ældste Elray L. Pedersen, som har afsluttet sin mission og er rejst hjem til Amerika.

Præsident Jan F. Peterson er født den 29. maj 1937 i Orem, Utah, som søn af Leonard A. Peterson og Hazel Farley Peterson. Han har

gået i Lincoln High School og har studeret to år på University of Utah, og det er hans mål at blive ingeniør.

Præsident Peterson kom til Danmark på mission den 21. november 1957 og har arbejdet i Amager gren i 15 måneder, deraf 5 måneder som præsiderende ældste, og 6 måneder i Hvidovre, indtil han blev kaldet til sit nuværende arbejde.

Vi beder Gud velsigne ældste Peterson i det store kald, som nu er pålagt ham.

Fra missionssekretæren

Et nyfødt barn er en af de største velsignelser, som vor himmelske Fader kan give til et sidste dages helligt hjem, men også et af de største ansvar.

De første år af sit liv vil barnet være fuldstændig afhængigt af sine forældre med hensyn til udviklingen af de idealer, som senere skal lede dets liv.

En berømt psykolog har skrevet: »Den fængslende og noget forfærdende kendsgerning om hjemmet er, at i det findes der nye menneskelige væsener fuldstændig undergivet de gamle. Barnet kommer måske for at efterspore skyer af tidligere herlighed, men hvad der sker med dem, afhænger for en stor del af de voksne, som har kontrol over barnet; som både lægger begyndelsen til dets opførsel og opbygger dets første forventninger til livet.«

Ordsprogenes forfatter har fremført det endnu mere tydeligt: »Væn drengen til den vej, han skal følge, da viger han ikke derfra, selv gammel.« (*Ordspr. 22:6*).

Herren har klart fastsat forældres pligt i Lære og Pagter: »Og atter, om forældre i Zion eller i nogle af dens organiserede stave har børn, og de ikke underviser dem i læren om omvendelse, tro på Kri-

stus, den levende Guds Søn, og om dåb og den Helligånds gave gennem håndspåleggelse, når de er otte år gamle, skal synden hvile på forældrenes hoved. Thi dette skal være en lov for Zions indbyggere og i alle dens organiserede stave..... De skal også lære deres børn at bede og at vandre retskaffent for Herren.« (L. & P. 68:25, 26, 28).

Evig fremgang er opbygget på familiebånd. Vi kan være forvisset om, at Herren ikke vil finde velbehag i forældre, som, efter at de har modtaget evangeliets store gaver og velsignelser, ikke gør alle de retfærdige anstrengelser de kan for at lade disse velsignelser gå videre til deres børn.

Richard S. Ray, missionssekretær.

En glædens dag

Vedlagte billede taler næsten for sig selv, »En glædens dag«. Søndag den 23. august ordineredes broder Carl Christian Magnussen, Nyborg, til præst, og samme dag døbte han sine fire sønner; alle fire drenge

har været velsignet i Kirken, den yngste blev 8 år den 18. august, derfor ventede de til ovennævnte dag alle fire med at blive døbt.

Må Gud velsigne denne familie i Nyborg, således at de må være redskaber i Guds hånd til, at hans værk kan gå fremad blandt befolkningen i Nyborg by.

Chr. Klokker Hausen, distriktspræsident.

— ★ —

»Thi alle mennesker må omvende sig og lade sig døbe, ikke alene mænd, men også kvinder og børn, der er kommet til skels år og alder.« (L. & P. 18:42).

— ★ --

»Og når deres børn er otte år gamle, skal de døbes til deres synders forladelse og modtage håndspåleggelse.« (L. & P. 68:27).

Nyt initiativ i sydøstjylland

Vi af Kirkens medlemmer, der bor ude i landet i de små grene - vi kan godt til tider føle os små, fordi vi ikke er ret mange i antal.

Sådanne bekymringer behøver vi imidlertid aldrig mere at have, for vi, der er få, kan blive mange - når vi slår os sammen.

Dette blev meget kraftigt bevist lørdag den 8. august, og det gik således til:

Nogle af vore missionærer havde fremsat det gode forslag, at de lokale afdelinger af G.U.F. i de sydøstjyske byer skulle slå sig sammen om en udflugtstur.

Det blev overdraget G.U.F. i Fredericia at stå for arrangementet, og det blev bestemt, at turen skulle gå til skovene ved »Hvanlund« mellem Fredericia og Kolding.

Der blev nu i god tid sendt indbydelser ud til Sønderborg, Aabenraa, Haderslev, Kolding, Vejle, Horsens og Odense, og der var blevet tegnet og vedlagt nogle

små kortskitser, for at deltagerne kunne finde frem til samlingsstedet, som blev fastsat til broen ved »Hvanlund«.

Dagen oprandt med dejlig

varmt sommervejr, og vi fra Fredericia var spændte, da vi kl. 15 cyklede ud til samlingsstedet. - Hvor mange ville der mon komme?

Da vi nåede frem til broen, så vi til vor glæde, at der var god tilslutning - men inde i skoven blev vore dristigste forhåbninger langt overskredet, da vi så, hvor det kom myldrende frem mellem træerne.

Ved en optælling konstateredes det, at vi var 130 mennesker - tænk, vi var over hundrede mormoner, der havde sat hinanden stævne i en lille fredfyldt skov i det mørke Jylland på en ganske almindelig lørdag eftermiddag.

Deltagerne fra de forskellige byer tegnede sig således:

Sonderborg	5
Aabenraa	13
Kolding	20
Fredericia	23
Vejle	17
Horsens	12
Odense	40

Ialt..... 130

Om eftermiddagen var der arrangeret en lille Femkamp-konkurrence i skoven.

Deltagerne skulle vise deres færdighed i pistolskydning, ring-spil, to slags boldspil og deres evne til at slå som i med en rund hammer.

Der blev givet points for de enkelte resultater, og disse blev sammenlagt for hver enkelt deltager, da konkurrencen var færdig. Der var udsat præmier både

til vindere og tabere. Der var yndige sølvoreclips til damerne og en sølvglasbakke til herrerne, chokolade til børnene og et dannebrogssflag til taberne.

Vinderlisten så således ud:

Damer: Nr. 1: Søster Mary Klausen, Fredericia, 55 points.

Herrer: Nr. 1: Broder Palle Blønd, Fredericia, 55 points.

Piger: Nr. 1: Inge Sall, Aabenraa, 35 points.

Drenge: Nr. 1: Kurt Andersen, Odense, 30 points.

Efter at vi havde spist vor medbragte mad, var der arrangeret et friluftsmøde, der begyndte kl. 18,45.

Mødet blev ledet af broder Knud Andersen, Fredericia, og sangdirigent var missionær, søster Randi Sorensen fra Sønderborg. Programmet var følgende:

Åbningsang: »Zions ungdom, Israels hærek«.

Bøn: Broder Hovsgaard, Odense.

Sang: »Du danske mand«.

Skriftsted: Søster Elisabeth Skovsende, Fredericia.

Valgsprog: Broder Villy Hansen, Odense.

Umiddelbart efter samlede ældste Wilberg fra Kolding alle sine missionærkammerater i et kor, og dette kor sang to muntre sange for os og sluttede med en lille sketch.

Som næste nummer havde vi søster Liljengren fra Fredericia, der læste en morsom historie, »Et kvart lyst rugbrød«.

Derefter havde vi fornøjelsen

at høre broder Jørgen Fuchs fra Sønderborg spille et par numre på sin harmonika, og efter præmieuddelingen fra eftermiddagens konkurrencer sang »Sønderborg Koret« en af Kirkens sange. Det var en særlig glæde at høre dette kor, der bestod af broder og søster Pedersen, broder Jørgen Fuchs og de to kvindelige missionærer i Sønderborg.

Som afslutning på programmet hørte vi en tale fra hver af de deltagende byer.

Emnet var: »Hvilke aktiviteter har der været i vor grens G.U.F. i den svundne sæson, og hvad er der planlagt for næste sæson?«

De to første talere var ældste J. Sherman Strate fra Aabenraa og broder Jørgen Fuchs fra Sønderborg. Disse to talere kunne

ikke tale om arbejdet i G.U.F., idet denne organisation ikke findes i deres byer, men de talte begge om de forhold, som man havde at arbejde under i deres byer.

Fra de øvrige byer var talerne:
Odense: Søster Anny Andersen,
Fredericia: Søster Erna Sams,
Horsens: Søster Sonja Schmidt,
Vejle: Broder Sorensen og
Kolding: Ældste Kurt Nagel.

Afslutningssangen var »Gud vær' med dig, til vi ses igen«, og broder Edmund Nielsen fra Odense sluttede mødet med bøn.

Da vi drog ud af skoven efter mødet for at tage hver til sit, var solen gået ned for denne dag, der vil blive stående i vor erindring som et af de gode minder, Kirken har skænket os. E. S.

RANDERS

Lørdag den 22. august afholdt Randers grens søndagsskole sin årlige skovtur.

Efter at grenspræsidenten havde indledt med bøn, startede vi kl. 15 med Mariager som mål. Her kørte vi ud til badestranden, hvor børnene badede og legede, medens nogle af de voksne gik ind og kiggede på Mariager, rosernes by. Under et kortvarigt uvejr måtte vi søge ly i bilen, hvor vi spiste den medbragte mad. Efter at uvejret var drevet over, spredtes vi i klynger, hvoraf flere gik tur ud over markerne. Da vi atter var

samlet, legede vi alle, først boldleg og derefter »To mand høj«.

Hjemturen gik gennem det skønne landskab langs med Mariager fjord over cementfabriken Dania til Hadsund og derfra til Randers.

Da vi skiltes, var vi enige om, at vi havde tilbragt nogle dejlige timer sammen.

Tilstede var fra grenen: grenspræsidenten, 2. rådgiver og assisterende sekretær; fra søndagsskolen: forstanderen og 1. rådgiver. Ialt tilstede 16 børn og 16 voksne.
R. M.

Esbjerg grens sangkor i Herning

Onsdag den 19. august havde Esbjerg grens sangkor en vellykket tur til Herning gren.

G.U.F.s præsident i Herning, broder Hansen, bød de tilreisende fra Esbjerg og Horsens samt de mange medlemmer og venner i Herning velkommen og udtrykte sin glæde over, at dette arrangement var kommet i stand, så medlemmerne i de forskellige distrikter kunne komme i forbindelse med hinanden til fælles gavn og opbyggelse.

Efter G.U.F.s forprogram blev tiden overgivet til Esbjerg grens sangkor. Broder Sørensen fra Esbjerg indledte med nogle få bemærkninger om, hvad sang og musik kunne gøre for Kirkens medlemmer, og hvorledes søgende mennesker var blevet interesseret i Jesu Kristi evangelium gennem Kirkens smukke sange.

Derefter indledte koret med sangen »Løft din stemme glad og ren«, og der fortsattes med et afvekslende program med duetter og sange af koret samt orgelsolo ved organisten.

Som sidste nummer på programmet hørte vi »Kom, Hellige«.

Efter koncerten blev der serveret forfriskninger, og derefter blev der spillet op til folkedans under ledelse af broder Amundsen og med fru Stokholm ved klaveret.

Det blev en vellykket afslutning på en god aften, og det bliver sikkert ikke sidste gang, at de forskellige grene og distrikter samarbejder om programmerne for G.U.F.-moderne til fælles glæde.

Alle Esbjerg-søskende siger tak til Herning for udvist gæstfrihed.

J. A. S.

Kvindelig HJÆLPEFORENING

Mine kære Kvindelig Hjelpeforenings søstre i den danske mission!

Jeg har været meget glad for at arbejde sammen med Dem i over 3½ år. Det har været en vidunderlig oplevelse for mig at komme her og lære Deres sprog, tage imod Deres gæstfrihed, og at være i stand til at forstå, hvad De siger, og hvad der gemmer sig i Deres hjerte. For disse ting er jeg min himmelske Fader meget taknemmelig, fordi han har hjulpet mig og gjort det muligt for mig at forstå Dem fuld-

stændigt. Jeg er meget taknemmelig for dette, og fordi De er et vidunderligt folk og sande søstre.

Vi har stadig haft fremgang i Kvindelig Hjelpeforenings arbejde, og med det nye lektiemateriale, vi har at arbejde med, og de vidunderlige lektier, som vi har hver uge, teologi, dansk litteratur, social tjeneste, pasning af hjemmet samt syning o.s.v., modtager vi en rigdom af kundskab, hvis vi blot er flittige til at komme hver uge for at modtage det, som er forberedt for os af vore trofaste lærerinder. Og når vi kommer til vore arbejdsmoder, skaber vi venskaber der, som er større og bedre end i nogen anden forening, vi kunne være med i, med søstre, som tænker på samme måde, som vi gør, og har den samme tro, som vi har.

Jeg har glædet mig over de mange fine bazarer, som jeg har deltaget i sammen med Dem, og elsker Deres smukke håndarbejder, for ikke at tale om de typiske danske desserter, som f. eks. ris à l'amande, æblekage, lagkage, smørrebrød af så mange forskellige slags, smukke at se på og også dejlige at spise!

Tak for de mange vidunderlige timer vi har tilbragt og nydt sammen.

Jeg vil gerne have, at De alle stedse skal erindre, at »Der er skønhed her på jord i et kærligt hjem«, og husk Almas ord: »Rådfør dig med Herren i alle dine gerninger, og han vil vejlede dig til det gode; ja, når du lægger dig om aftenen, da læg dig for Herren, så han kan våge over dig, medens du sover; og når du står op om morgenen, da lad dit hjerte være fuldt af taksigelse til Gud; og dersom du gør det, skal du blive ophøjet på den yderste dag.«

Hvis vi sidste dages hellige kvinder altid bevarer denne sang i vort hjerte og efterlever dette skriftsted i Mormons Bog, vil vi blive sande sidste dages hellige kvinder og bedre hustruer og modre.

Deres hengivne søster *Ora H. Petersen*.

Nu er sommerferien forbi, og Kvindelig Hjelpeforening tager igen fat på arbejdet for alvor!

Det nye lektieår begynder 1. oktober, og de nye lektiehefter er for-

længst færdigtrykt, og mange grene har allerede bestilt og fået tilsendt hefterne. De koster kr. 3,25 pr. stk., og også søstre, der bor langt fra en organiseret gren og derfor ikke er i stand til at overvære Kvindelig Hjelpeforenings møder, kan have megen gavn og glæde af selv at studere lektierne. Hefterne kan bestilles ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at anfore, hvad der ønskes!

De nye lektier er en fortsættelse af lektierne for sidste år, og vi har endnu enkelte eksemplarer tilbage af lektiehefterne fra sidste år, således at søskende, der ikke den gang havde lejlighed til at få disse hefter, men gerne vil have et komplet lektiekursus, kan købe disse hefter. De koster kr. 3.00 pr. stk.

Vi opfordrer indtrængende alle søstre i grenene til at komme til Kvindelig Hjelpeforenings møder, hvor De vil få lejlighed til at mødes med andre søstre, og samtidig få åndelig hjælp og vejledning gennem de interessante lektier, og også få anledning til at arbejde på håndarbejder og andre ting, og derigennem hjælpe Deres trængende medmennesker. Kom og vær med, både unge og ældre søstre!

Kvindelig Hjelpeforenings Hovedbestyrelse.

AARHUS

Mandag d. 24. august 1959 afholdt Kvindelig Hjelpeforening i Aarhus gren sin åbningsfest for sæsonen 1959-60. Vi samledes kl. 19,30 i kirkesalen og åbnede mødet med at synge »Guds ånd som en ild« og bon ved soster Inger Larsen. Præsidentinden, soster Jane Rudholt, bod alle hjertelig velkommen og udtalte håbet om, at alle søstre ville komme flittigt til Kvindelig Hjelpeforening i den kommende sæson, så de kunne blive berigede af de altid lærerige lektier, vi har, og lære at forstå, at vi søstre bor være vor himmelske Fader taknemlig for den vidunderlige forening, han har skænket os gennem sin profet Joseph Smith. Vi gik derefter ned i G.U.F.-salen, hvor der var dæk-

ket festlige borde. Grenspræsidenten, broder Orla Rode Nielsen, velsignede maden, og vi nød nu chokoladen, bollerne og kringlen, alt mens vi talte hyggeligt med hinanden og glædede os over efter de 2 måneders sommerferie atter at begynde på vore ugentlige møder. Derefter var der forskellig underholdning. Soster Grete Neergaard og soster Rita Kirkegaard sang »I Haven« og »Auf einer Mauer«. Soster Klara Nielsen refererede en artikel fra en avis om kirkedagen i Tyskland, især om bornene, der byggede en kirke af sten, de selv havde samlet. Så sang broder Hugo Buckhøj »Serenade fra sangspillet Molboerne«, »I Heidelberg, der tabte jeg mit hjerte«, »Jeg er forelsket

i min egen kone« og til sidst »Solen kommer tilbage«. Vi sang nu alle »Der er solskin i min sjæl i dag«, og de unge piger sang »Jeg ved, min Fader hisset ved«, hvorefter broder Hugo Buckhøj læste et norsk digt »Den kvindelige Hjælpeforening«, der handler om en lille pige, der taler til sin far, der er oppe i himlen hos Gud;

det var en gribende smuk hyldelse til Kvindelig Hjælpeforening.

Præsidentinden takkede for den dejlige underholdning, og vi sluttede med at synge »Priser Profeten« og bøn ved søster Marie Haun. Det var en ualmindelig dejlig, vellykket aften, der lover godt for den kommende sæson. Tilstede 36. B. L.

PRIMARY

General-hovedbestyrelsen for Primary i Salt Lake City skriver i et budskab til alle Primary-arbejdere:

»Vi ønsker at hæve vor standard i år. Vi ønsker ikke bare flere Primary'er, men bedre Primary'er. Vi ønsker den slags Primary, som kan give hvert barn en åndelig oplevelse.

Primary må være mere end en »fortælle historie-tid«, mere end en aktivitetsperiode, mere end en lille klub, opretholdt af pligtfølelse. Primary må være mere end en organisation, som opretholdes for at give en eller anden en chance til at fore optegnelser eller for at demonstrere en eller andens gode evner som organisator.

Der er en gammel historie, som fortæller om en lille pige, der krydsede over en smal hængebro, spændt ud over en farlig strøm. Hun råbte til sin fader, som stod på bredden, at hun var bange. Han råbte tilbage til hende: »Se ikke på broen eller på dine fød-

der eller på vandet nedenunder. Se på det træ lige overfor på bredden, bliv ved at se på det, og du skal nok klare det.« Hun holdt sine øjne fæstnet på træet, og hun klarede at komme over på den anden side.

Vi må holde vore øjne fæstnet på et ideal - at hver Primary skal være en åndelig oplevelse for hvert barn. Vi bør veje alt, hvad vi gør, op mod den tanke: »Vil dette hjælpe til at gøre Primary til en åndelig oplevelse for børnene?«

Primary må være en tid, hvor åbningsprogrammerne giver hvert barn en opfattelse af den sande mening med ærbødighed. Det må være en tid, hvor lærerinden, med hjertet fuldt af evangeliets budskab, således som det findes i lektien, samler børnene rundt om sig og gør klassen til en uforglemmelig åndelig oplevelse. Det må være en tid, hvor barnet føler, at de, som leder det, i sandhed udstråler lyset fra Jesu Kristi vidunderlige evangelium.

Primary Hovedbestyrelse.

SØNDAGSSKOLEN

Andante LE ROY J. ROBERTSON

Nadververs for oktober:

For Senior Søndagsskolen:

»Takkede, brød det og sagde: Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!« (1. Kor. 11:24).

For Junior Søndagsskolen:

»Jeg kommer til dig angertfuld,
jeg ved, du elsker mig.
I nadveren, min Frelser kær,
jeg vil erindre dig.«

★

Søndagsskolesang for oktober 1959:

»Han elsked' os, vor Forløser stor«. (Nr. 11 i den nye sangbog).

★

Søndagsskolesang for november 1959:

»Herre, frem for dig vi træde«. (Nr. 108 i den nye sangbog).

Ungdom, stjernemøder og giftermål

Unge mennesker ønsker ligesom alle andre at være lykkelige. Det meste af, hvad de foretager sig, selv det, der så ofte leder til overtrædelse af budene, gør de i deres søgen efter det, de tror er lykken, selv om denne til tider så sandelig forbigår dem.

Altfor ofte misforstår vore unge mennesker, hvad lykke virkelig er, og siger i stedet »ja« til en spænding, til noget de synes er spændende, men som i den sidste ende kun kan resultere i alvorlige besværligheder.

Et af de virkelige problemer, der moder os i dag, er de unges tidlige samvær, det vil sige stjernemøder mellem helt unge, som ofte leder til utilladelig intimitet, tidligt ægteskab og tidlig skilsmisse. Et ugeblad i Amerika offentliggjorde for nylig i en artikel resultatet af en undersøgelse, der viste, at 90 % af de tidlige ægteskaber (indgået inden parterne var 20 år) endte med skilsmisse og knuste hjerter. I de fleste tilfælde havde de unge hustruer en baby, som blev sat i pleje hos bedstemoderen, medens de unge mødre vendte tilbage til deres afbrudte uddannelse eller arbejde.

Er det, hvad Amerika og for den sags skyld hele verden ønsker? Ønsker noget ungt menneske virkelig et tidligt ægteskab med kun 10 % chance for at bestå, derefter en hurtig skilsmisse,

med et uvelkomment barn, som ingen er villig til at modtage og opdrage? Er det virkelig, hvad unge mennesker ønsker?

Selvfolgelig ikke.

Men det kan blive resultatet, hvis de unge »går sammen« i en altfor tidlig alder. Ofte begynder det med, at pigen pludselig bliver klar over, at der er noget, der hedder drenge. Så begynder hun at bruge make-up, læbestift og øjensvæрте, at gå med høje hæle, kort sagt tror, at hun er voksen og parat til at møde verden. De unge piger ville ryste, hvis de blot vidste, hvad verden har at tilbyde dem!

Hvad kan der gøres ved alt dette?

I hvert fald to ting: 1) Forældrene kunne være lidt mere opmærksomme på problemet og prøve at vejlede de unge, 2) Bornene kunne bruge den intelligens, de har, til at overveje følgerne, for de handler. Kort sagt, både forældre og børn burde tænke sig om, for de handler.

De unge i Kirken ønsker at gøre det rigtige. De vil ønske at søge råd hos deres forældre og deres grenspræsident. De vil ønske at undgå disse yderligheder og de følger, der kan blive resultatet deraf.

(Fra *Church News*).

Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

Valgsproget for 1959—60 lyder således:

*Således skal jeres lys skinne for menneskene,
for at de må se jeres gode gerninger
og prise jeres Fader, som er i himlene.*

(Matt. 5:16).

»I er verdens lys; en by, der ligger på et bjerg kan ikke skjules.

Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men på en lysestage; så skinner det for alle dem, som er i huset.

Således skal jeres lys skinne for menneskene, for at de må se jeres gode gerninger og prise jeres Fader, som er i himlene.« *(Matt. 5: 14—16).*

Således talte menneskehedens Frelser til sine disciple og den lyttende skare, der var samlet omkring ham på bjerget. Ved slutningen af denne vidunderlige tale »var folk forbavsede over hans lære«, for han lærte som en, der havde myndighed, og ikke som de skriftkloge.

Hvilken udfordring er denne prædiken ikke til os i G.U.F.?

Det er vor opgave at hævde dette som et kendetegn overfor verden, for at bringe lys og ære til vor Fader i himlen; lad os ikke gøre det til et blændværk. Denne opgave retter straks vor opmærksomhed mod den store mission for Kirken i disse sidste dage og mod vort ansvar her.

Vi erindrer, at Johannes Doberen kom som den, der råber i orkenen: »Thi han er den, om hvem der er talt ved profeten Esajas, som siger: Der er en rost af en, som råber i orkenen: Ban Herrens vej, gør hans stier jævne!« *(Matt. 3:3).*

Således er også evangeliet gengivet i disse sidste dage og Guds rige oprettet på bjergenes toppe, for at råbe anger til alle nationer og berede Herrens vej. Hvert medlem i dette rige er en udsending til verden, enten for godt eller ondt, alt efter det lys, der udstråler fra ham eller hende.

I G.U.F. er det vort vidnesbyrd, der er opbygget gennem studium og anvendelse af evangeliet.

Hvert skridt i vor organisation og vort program bør være som et lys, der skinner fremad for at oplyse vejen.

Opfyldelsen af det fastlagte program bør kun udstråle lys af sandhed og retfærdighed. I sandhed, vi er som en »by, der ligger på et bjerg«, som ikke kan skjules. Som børn i Primary sang vi: »Mit lys er blot et lille lys, mit lys af tro og bøn; men som Guds sol det skinner blidt, det kendes hos Guds Søn«, og vi har lært den lektie, at enhver, hvor lille hans lys end er, er betydningsfuld, og at vi ikke må skjule vort lys, men må lade det skinne klart, hvor alle kan se det stråle.

I dybet af de frygtelige Carlsbad jordgrotter, hundreder af fod nede under dagens lys, har man i sandhed indtrykket af det fuldstændige

mørke, og hvilket håb det mindste lille lys ville give. Det individuelle lys bliver yderligere forstærket ved Frelserens ord: »Øjet er legemets lys, hvis derfor dit øje er sundt, er hele dit legeme i lys. Men hvis dit øje er sygt, er hele dit legeme i mørke. Hvis nu det lys, der er i dig, er mørke, hvor stort bliver så ikke mørket! Ingen kan tjene to herrer; han vil jo enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon.« (*Matt. 6:22—24*).

Når vi hver uge samles i G.U.F. og i fællesskab gentager skriftstedet, må vi påny bekræfte vor tro på dets fuldkommenhed og bevise gennem vort gode arbejde, at vi i sandhed ærer vor Fader i himlen.

G.U.F.s hovedbestyrelse.

GENEALOGISK FORENING

Genealogisk skuespil.

Lordag den 5. september opførte Aarhus Genealogiske Forening skuespillet »Kunne det ske for dig?« i Horsens efter anmodning fra Horsens gren.

Genealogisk Forening i Aarhus var glad for denne anledning, da skuespillet jo animerer søskende til at tænke over deres tempelarbejde.

A. V. H.

Vi kan til ovenstående føje, at vi er blevet indtrængende opfordret til at fremme det genealogiske arbejde, således at navnene kan sendes til templerne og arbejdet for vore afdøde blive udført der. Da de danske søskende fornylig var i templet i Schweiz, måtte vi de sidste dage udføre arbejde for tyske søskende, da der ikke var flere danske navne til rådighed i templet. Lad os alle sørge for, at der næste gang er danske navne nok, så vi kan udføre arbejde for vore *danske* søskende. Hvis De ikke allerede er i gang

med Deres genealogiske arbejde, så begynd straks på det, og send skemaerne ind efterhånden, som de bliver færdige, og vent ikke, til De har det hele komplet. Jo hurtigere skemaerne indsendes, jo hurtigere vil arbejdet kunne blive udført, og hvis De selv tænker på at rejse til templet næste sommer, er det ikke for tidligt at sende skemaer ind for Deres afdøde familiemedlemmer allerede nu, da det tager *mindst* ½ år at få skemaerne kontrolleret og gjort rede til arbejdet. De færdige skemaer indsendes til Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F., og vi sørger så for forsendelsen til Amerika.

Tempelpræsidenten i Schweiz, præsident Walter Trauffer, sender sine hjerteligste hilsener til alle søskende i Danmark og håber at se endnu flere i templet næste år, end der var i år.

*Genealogisk Forenings
Hovedbestyrelse.*

KREDSLÆRERNE'S budskab

Vær sen til vrede.

Næsten daglig kommer vi i kontakt med mennesker, der er utålmodige, sårbare eller lette at irritere. Der er dem, der undskylder disse fejl med, at det er et familietræk eller en personlig svaghed. Det bør dog ikke afvises på denne måde. Dårligt humor består af jalousi, misundelse, vrede, indbildskhed, hårdhed, ubarmhertighed og uvenlighed. Hver af disse ufuldkommenheder er en fejl i sig selv og i stand til at skabe sorg, dårlige forhold i hjemmet og at odelægge venskaber, forbitre mennesker og skabe uenighed. At skabe had er at plante en hævnens sæd, hvis ånd er gengældelse og repressalier. En sådan holdning kan aldrig forventes at skabe andet end harme.

Hvis man hver dag kunne foretage en opgørelse over antallet af fornærmede, ville antallet blive chokerende. Uvenlige ord vil blive talt i dag og skabe dårlige følelser, som kan vare for livet. Lad os overveje Jesu ord og stræbe efter at overvinde vor vrede ved at udvise et højere syn på vore medmennesker:

»Men jeg siger jer, at enhver, som bliver vred på sin broder, er skyldig for domstolen; og den, som siger til sin broder: Raka! er skyldig for det store råd; og den, som siger: du dåre! er skyldig til helvedes ild.« (Matt. 5:22).

Da Salomon sagde:

»Storre end helt er sindig mand, større at styre sit sind end at tage en stad,« (Ordspr. 16:32).

så han den mægtige styrke, der ligger i personlig disciplin. En triumf over ånden styrker sjælen.

Vi kan ikke leve totalt isoleret, derfor skulle vi være klar over den indflydelse vort temperament har på vore omgivelser. Dette er et af de største ansvar i livet. Ethvert menneske har fået kraft til at modarbejde vreden i sit sind. Enhver af os er herre over vore egne tanker. Hvis vi let hengiver os til vrede, vil denne svaghed få magt over os. Vi vælger selv vore tanker, træffer vore beslutninger og er ansvarlige for vor reaktion på følelsen. Hvis vi i vore tanker giver plads for det dårlige og smudsige, er det ganske givet, at vi finder udtryk for det. Hvis vore tanker på den anden side er opløftede mod det glade og ophøjede, vil denne stemning genspejle sig i vor opførsel.

»Hvad et mennesker sår, det skal han også høste.« (Gal. 6:7).

Det er bydende nødvendigt for enhver af os, at vi bliver herre over vort sind og derved bliver i stand til at udvise større hensynsfuldhed overfor vor families og vore venners følelser. En sådan bestræbelse vil skabe en bedre verden at leve i.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Ja, den der vil bruge sin segl og høste, er kaldet af Gud.« (L. & P. 14:4).

Formål: At påvise at vi alle kan hjælpe til i Herrens værk både ved aktivt arbejde i Kirken og ved uselvisk tjeneste for andre.

Budskabet i nærværende lektie er så betydningsfuldt, at det forekommer mange gange i Lære og Pagter. Selv om åbenbaringen særlig synes at henvise til missionærarbejdet i Kirken, har det dog stadig et budskab til os alle. Selv om kun få af os bliver officielt kaldet som missionærer, burde hver enkelt af os dog betragte sig som missionær i Guds tjeneste.

Herren har brug for villige tjenere, der nærer et oprigtigt ønske om at bruge deres segl og høste, og når han finder et sådant menneske, er vedkommende »kaldet af Gud«. Budskabet i Lære og Pagter (14:4) betyder imidlertid ikke, at enhver, der nærer et sådant ønske, af egen vilje og på egen hånd kan påtage sig sådan myndighed og ansvar i Kirken. Der må være orden i alle forhold, og Herren har klart og tydeligt fastsat det organisationsmonster, hvorigennem han forlener mennesker med sin fuldmagt og myndighed. De, der indtager stillinger og aktivt deltager i Kirkens arbejde, må kaldes af de rette autoriteter. Der er imidlertid tider, da nogle af os ikke kan indtage nogen formel stilling i Kirken. Visse søstre kan f. eks. ikke for-

lade hjemmet, andre er mødre til små børn. Og dog kan disse søstre, om de nærer et oprigtigt ønske, dele glæden ved at bruge deres segl i Herrens værk. De kan øve indflydelse som en magtfuld faktor i deres liv, som de står i forbindelse med, ved at sætte et godt eksempel i tanke, ord og handling.

En bestemt ung mor, der længtes efter at gøre noget i Kirken, men som, da hendes børn var små, fandt det vanskeligt at tage del i Kirkens arbejde, havde glæde og tilfredsstillelse ved at udføre små betænksomme og gode gerninger. Hun bagte f. eks. et brød og bragte det over til en syg søster, eller også vaskede og strøg hun for en søster, der måtte holde sengen.

En anden søster i Kirken, som har været lænket til sin seng i tredive år, har lært at bruge sin segl. Selv om hun så godt som altid er i pine, har hun ikke ladet sin trange skæbne påvirke sit gode sind. På grund af hendes munterhed søger folk, der er heldigere stillet end hun, ofte hendes selskab for at finde trøst i deres problemer og trængsler. Det hænder ofte, at folk samles omkring hendes seng, mens hun inspirerer dem med visdoms og sandheds ord.

Herren er vel vidende om sådan tjeneste. Selv om disse søstre ikke er kaldet til officielle stillinger, bruger de dog stadig deres segl ved at arbejde for Her-

ren, og for dette vil de få deres belønning.

På den anden side bør de af os, der kan, acceptere en hvilken som helst kirkelig stilling, vi bliver kaldet til. Det er et sjældent privilegium og en herlig mulighed at have en stilling i Kirken. Når vi ærer en stilling i Kirken og trofast prøver på at gøre vort bedste, hjælper vi ikke blot til med Herrens værk, men vi hoster os selv fordele. Når vi frit og gerne bruger vore talenter i Herrens tjeneste, udvikler vi dem, og derigennem bliver vi i stand til at yde endnu større tjeneste.

Herren har lovet os, at dersom vi giver agt på kaldet til at tjene i hans Kirke, vil vi »blive velsignet, både åndeligt og timeligt«, og stor vil vor løn blive. (*L. & P. 14:11*).

Hvad enten vi tager aktiv del i Kirkens arbejde, eller vi yder uselvsk, personlig tjeneste, indbyder Herren os til at bruge vor segl og hoste. Den, der villigt og af ganske hjerte tager imod en sådan indbydelse, vil hoste stor tilfredsstillelse og glæde og »opnå evig frelse i Guds rige.« (*L. & P. 14:3*).

FØDELSDAGE:

AARHUS: Den 1. oktober fylder broder Anders Mathiasen 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 17. oktober fylder broder Anker Juel Sloth 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 19. oktober fylder søster Ingeborg Kirstine Sogaard 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 20. oktober fylder søster Anna Helene Sorensen 80 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN: Den 4. oktober fylder søster Edith Thyra Jensen, Borups Allé 209, 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 4. oktober fylder broder Hans Hoedt Hansen, Guldbergs

Have 14, 1, 75 år. Hjertelig til lykke!

Den 11. oktober fylder søster Rinda Edith Juhl, Fensmarksgade 51, 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 15. oktober fylder broder Carl Kjærungaard, Klokkedybet 34, 75 år. Hjertelig til lykke!

Den 25. oktober fylder broder Niels Chr. Arthur Nielsen, Thorsgade 14, 75 år. Hjertelig til lykke!

RANDERS: Den 11. oktober fylder søster Amanda Christensen 85 år. Hjertelig til lykke!

ODENSE: Den 15. oktober fylder broder Mads Christian Damsted 70 år. Hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionærer i den danske mission, *T. A. Madsen og hustru*, sender fra deres hjem i Provo, Utah, de bedste hilsener til alle, som kender dem i Danmark.

Hilsen fra U.S.A.: *Birgit Sørensen og Jette Petersen*, tidligere Aalborg, sender fra Logan, Utah, de kærligste hilsener til søskende og venner i den danske mission.

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Nilo Call*, sender fra sit hjem i Ogden, Utah, de bedste hilsener til alle søskende, venner og missionærer i Danmark.

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission. *Don Barg*, sender fra sit hjem i Salt Lake City, Utah, de kærligste hilsener til alle sine gode venner i Danmark.

Bryllup i U.S.A.: Fredag den 28. august viedes i Salt Lake Templet søster *Elisabeth Corelli*, datter af broder og søster Einar Corelli, tidligere København, til Glenn C. Cundick. Stjernen ønsker det unge par hjertelig til lykke!

Bryllup i Herning:

Lørdag den 22. august viedes i Herning broder *Jens Peter Nielsen* og søster *Lilly Brink*.

Til ære for brudeparret samledes Herning grens medlemmer samt missionspræsident Holger P. Petersen og søster Ora Petersen i G.U.F.-salen i Herning grens kirkebygning til et festligt pyntet middagsbord. Bagefter spillede op til Brudevalsen, hvorefter mange fik sig en svingom.

Stjernen ønsker det unge par hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Neldon M. Oborn*, og hustru, *Alice Koitzsch Oborn*, tidligere Randers, sender fra deres hjem i Pocatello, Idaho, de hjerteligste hilsener til alle, de kender i Danmark, med meddelelse om, at de den 8. september fik en søn, der har fået navnet John Neldon Oborn. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Fredag den 4. september viedes i Salt Lake Templet søster *Annie Jensen*, tidligere København, til *Bryan*. Stjernen ønsker det unge par hjertelig til lykke!

MISSIONÆRANKOMSTER:

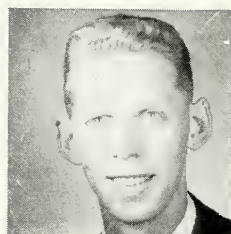
Med S.A.S. er følgende missionærer den 25. august ankommet til den danske mission:

Finn Stenberg Hansen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Monte Nelson fra Ferron, Utah, beskikket til at arbejde i Odense.

Finn Stenberg Hansen

Monte Nelson

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

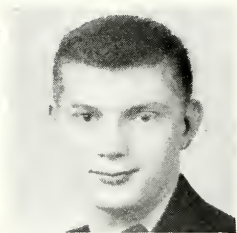
21. august: *Parley E. Hansen* fra Centerville, Utah, efter sidst at have arbejdet i København.

31. august: *Elray L. Pedersen* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet som 2. rådgiver i missionens præsidentskab.

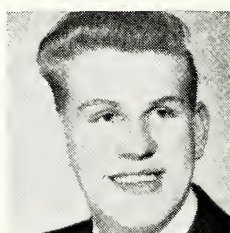
13. september: *Sandra S. Sharp* fra Logan, Utah, efter sidst at have arbejdet i Logstor.

Eunice Piepgrass fra Raymond, Alberta, Canada, efter sidst at have arbejdet i Skive.

20. september: *Arne Foss Jensen* fra Magrath, Alberta, Canada, efter sidst at have arbejdet i København.

Parley E. Hansen

Elray L. Pedersen

Arne Foss Jensen

Eunice Piepgrass

Sandra S. Sharp

Døb:	Døbt af:	Håndspåbyggelse af:
SØNDERBORG: 7. juni:		Ældste
Aage Pedersen	Broder Jørgen Fuchs	Gordon B. Jensen
Magdalene		Ældste
Meta Pedersen	Broder Jørgen Fuchs	Gordon B. Jensen
FREDERIKSHAVN: 16. august:		
Gudrun	Ældste	Ældste
Margrete Knudsen	David K. Sorensen	Robert John Blake
23. august:	Ældste	Ældste
Tage Holm Larsen	Robert John Blake	David K. Sorensen
AALBORG: 9. august:		
Mads	Ældste	Ældste
Christen Mikkelsen	Donald Rasmussen	Stewart Gudmundsen
ESBJERG: 30. august:		
Svend Aage Berendtsen	Ældste Robert Clark	Ældste Jack B. Morris
Maren Jepsen		
Søgaard Berendtsen	Ældste Jack B. Morris	Ældste Robert Clark
KØBENHAVN: 30. august:		
Judy Lindberg		
Lauritzen	Ældste Richard Ray	Ældste Richard Ray
Edith Rasmussen	Ældste	Ældste
Pedersen	Darrel G. Gamble	Ross G. Poulsen
Grethe Inger	Ældste	Ældste
Kyhlesø Jensen	John M. Peterson	James A. Petersen
	Ældste	Ældste
Leif Jensen	James A. Petersen	John M. Peterson
	Ældste	Ældste
Birgit Andersen	James A. Petersen	John M. Peterson
	Ældste	Ældste
Lillian Kirsten Clausen	Gary N. Sorensen	Richard W. Jensen
Nina Schou		Ældste
Jørgensen Røder	Ældste W. John Price	Frank A. Poulsen
Else Marie Nielsen	Ældste Richard Ray	Ældste Richard Ray
	Ældste	Ældste
Mogens Rafn Mogensen	Wayne S. Stoker	Spencer B. Greer
NYBORG: 23. august:		
Ole Cyrel Magnussen	Broder Carl	Broder Christian
	Christian Magnussen	Klokker Hansen
	Broder Carl	Broder Christian
John Allen Magnussen	Christian Magnussen	Klokker Hansen
Jørgen Teddy	Broder Carl	Broder Christian
Magnussen	Christian Magnussen	Klokker Hansen
	Broder Carl	Broder Christian
Kay Don Magnussen	Christian Magnussen	Klokker Hansen
SKIVE: 30. august:		Missionspræsident
Ingelise Jensen	Broder Alfred Jensen	Holger P. Petersen

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes inden den 5. ds., og bedes sendt direkte til Stjernens kontor, ikke sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

VELSIGNELSER:

AALBORG: 2. august: Konrad Børge Klitgaard og Erna Johanne Nielsen Klitgaards søn, Flemming Klitgaard, velsignet af sin fader.

FREDERICIA: 2. august: Niels Holger Klausen og Mary Elisabeth Nissen Klausens to børn,, Jan Klausen og Jette Klausen, velsignet af henholdsvis broder Johannes Liljengren og broder Palle Blønd.

KØBENHAVN: 2. september: Leif Jensen og Grethe Inger Kyhlensø Jensens søn, Sten Jørgen Jensen, velsignet af ældste John Peterson.

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
KØBENHAVN: 16. august: Finn Vest Lykkegaard Nielsen	Ældste	Broder Kai Lykkegaard Nielsen Missionspræsident Holger P. Petersen
Poul Petersen	Ældste	
AALBORG: 20. juli: Leif Børge Klitgaard Niels Villy Pedersen	Lærer Lærer	Broder Konrad Børge Klitgaard Broder Anton Falden
3. august: Harry Severin Olsen	Præst	Broder Frode Madsen
ESBJERG: 9. august: Karl Blohm	Diakon	Ældste Gordon B. Jensen
AMAGER: 30. august: Aage Pedersen	Lærer	Broder Aage Francke Pedersen
FREDERIKSHAVN: 30. august: Carl Peter Rasmussen Magnus	Præst	Missionspræsident Holger P. Pedersen Missionspræsident
Højmark Steffensen	Præst	Holger P. Pedersen
9. august: Jens Holm Larsen	Diakon	Broder Jens M. Christensen
ODENSE: 16. august: Villy Thagård Hansen	Diakon	Broder Jens Viggo Larsen
NYBORG: 23. august: Carl Christian Magnussen	Præst	Broder Christian Klokker Hansen

Missionærforflytninger:	Dato:	Fra:	Til:
Leonard Trauntvein	29. august	Odense	Holstebro
Arvil Johansen	29. august	Holstebro	Missionskontoret
Shirley Alleman	11. september	Logstor	Skive